

Risto Rantanen

Pultti ja Pöltsi

LUKITUN
OVEN
TAKANA

Pultti ja Pöltsi

LUKITUN OVEN TAKANA

Risto Rantanen

Pultti ja Pöltsi Lukitun oven takana

Nuorisodekkari

© 2020 Risto Rantanen

Kannen suunnittelu: Risto Rantanen

Sisuksen taitto: Risto Rantanen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-3588-6

Sisällys

Esipuhe	6
1. Humpulaan	8
2. Missä on lähin roskis?.....	16
3. Mirkun tietotoimistolla.....	23
4. Vartiointiliike Nokonen & Tirsä	32
5. Puistonpenkin johdatusta	41
6. Virkavalta astuu kuvioihin.....	53
7. HuPu yllättää.....	64
8. Makkaraperunat pöytään numero neljä	73
9. Näin ei voi jatkua.....	80
10. Polkupyöräpartio rullaa.....	85
11. Varastotutkimusta Jemmakadulla.....	94
12. Poliisillakin on rajansa	100
13. Ärjy iskee.....	106
14. Luvatonta läsnäoloa	111
15. Viimeinen kuljetus.....	118
16. Suljetun oven takana	128
17. Laillista kaupankäyntiä	135
18. Saanemme esitellä syyllisen	142
19. Ja lopuksi roskis.....	150

Esipuhe

Arvoisa lukija!

Olen kirjoittanut tämän kirjan ensimmäistä kertaa vuonna 1972. Olin silloin 12-vuotias. Sen kirjan nimi oli *Puntti ja Pötkö varkaiden jäljillä*. Kirjan pituus oli silloin 60 sivua, ja kirjoitin sen isäni vanhalla kirjoituskoneella. Liimasin sivut yhteen, piirtelin kansikuvan itse, ja suljin tuotokseni pöytälaatikkoon. Samalla työrupeamalla kirjoitin kymmenen Puntti ja Pötkö -kirjaa. Ideoita olisi tuolloin ollut useampiinkin kirjoihin, mutta päätin lopettaa pöytälaatikkokirjailijan urani vuonna 1976, jolloin katsoin tärkeämmäksi keskittyä sen sijaan opintoihin lukiossa.

Myöhempinä opiskeluaikoina – siis vähän yli kaksikymppisenä – päätin kirjoittaa kirjan puhtaaksi. Olin saanut ylioppilaslahjaksi uuden näppärän matkakirjoituskoneen ja äidinkielestä laudaturin. Kuvittelin pystyväni mihin vain. Kirjoitin 67 liuskaa, ja siihen se loppui. Kirjoituskoneen tuotos ei ollut editoitavissa, ja itsekritiikki omaa tuotosta kohtaan kasvoi niin suureksi, että olisin halunnut aloittaa kirjoitustyön alusta. Siihen en ryhtynyt.

Sen jälkeen olen koko elämäni ajatellut, että sitten joskus, sitten kun on aikaa, kirjoitan kirjani vielä kolmanteen kertaan. Ongelmaksi jäi, että ajanhetki ”sitten joskus” ei tuntunut koskaan tulevan. Työelämä, perheen

perustaminen ja kaikki muu täytti elämäni vuosikymmeniksi. Elämä oli kiireistä, enkä saanut aloitettua uudelleen. Ajatus ei silti unohtunut.

Lopulta kohtalo puuttui asioihin.

Nyt kun mittarissani on 60-vee, jouduin yllättäen kolmen kuukauden sairaslomalle. Päätin, että nyt se aika tuli. Nyt en enää antanut tämän lähes elämän mittaisen haaveen lipua ohitse. Mutta ylitettävänä on uusi kynnyks: Osaanko enää kirjoittaa, kuten 12-vuotias haluaa lukea. Sen saavat lukijani arvostella. Minulle tämä kirjoitustyö on antanut uudenlaista mielenkiintoa elämään. Pelkästään siitä olen kiittollinen sille 12-vuotiaalle itselleni, joka tämän siemenen tielleni 48 vuotta sitten kylvi.

Mainittakoon vielä, että tapahtumat sijoittuvat kirjan ensimmäisen version kirjoittamisen aikaan 1970-luvulle, ennen internetin, älypuhelimien ja tietokoneiden aikakautta. Juoni ei olisi toiminut, jos tapahtumat olisi muunnettu nykyaikaan. Tarina noudattelee alkuperäistä, mutta on silti kirjoitettu kokonaan uudelleen. Henkilöt, paikannimet ja tapahtumat ovat kuvitteellisia.

Nousiaisissa 5.4.2020

Risto Rantanen

1. Humpulaan

Jalkalamppu seiso i tavarapaljouden joukossa. Sen varjostimessa oli hauskat hapsut. Niillä oli jonkinlaista tunnearvoakin, sillä Pekan äiti oli ne itse virkannut. Nyt ne hyppivät ja heiluivat kuin tanssitytön hame. Näennäisen hallitsemattomasti joka suuntaan. Ilman rytmiä. Harmillista vain, että Pekkaa eivät nyt heiluvat helmat kiinnostaneet ollenkaan. Hän ei ollut näkemästään riemuissaan, vaan tilanne huolestutti häntä. Hän pelkäsi varjostimesta koituvan itselleen pikaista harmia.

Kiinnostavaa olisi myöskin ollut seurata heinäkuun poutaisen keskipäivän tarjoilemia ohikiitäviä maalaismaisemia, mutta ei sekään nyt napannut. Kaikenlainen liike oli nyt se päänvaiva, joka päihitti kaiken muun.

Pölläsen perheen vanhemmat olivat saaneet töitä kaupungista. Niinpä oli päätetty luopua maalla asumisesta, ja tänään oli kyseessä Pölläsen perheen muutto maaseudun rauhasta läheiseen pikkukaupunkiin.

Kuten nykymaailmassa on tapana, Pekan isä ei ostanut muuttopalvelua suin päin, vaan kilpailutti palvelun

huolella. Tarjouskilpailun voitti yllättäen paikallinen mobilisti ja veteraanikuorma-autoilija Kalervo Kaahari, jonka silmäterä, työjuhta ja ainoa tulonlähde oli vanha avolavallinen kuorma-auto. Sillä hän oli päristellyt pitkin kyläteitä niin kauan kuin kukaan jaksaa muistaa. Pääasiassa oli kuskattu lehmänlantaa, polttopuuta ja sorakuormia. Joskus kyytiä oli tarjottu myös lampaille, possuille ja siipikarjalle.

Tarjouskilpailun voiton yllätyksellisyys piili siinä, että hän ylipäättään suostui tarjoamaan. Ei ollut tiedossa, että hän olisi useinkaan uskaltanut päristimellään kaupunkiin asti. Osasyynä tähän oli tervehenkinen virkavallan pelko. Lähempi tarkastelu olisi nimittäin paljastanut autossa pieniä teknisiä puutteita, eikä se kaikilta osin enää vastannut nykyisiä säädöksiä. Ehkä se ollut vastannut mitään säädöksiä sen jälkeen, kun autoissa teknisiä ominaisuuksia säädettiin pakollisiksi, mutta maaseudulla tuo ei niin haitannut. Aina löytyi pehmeää hiekkaa, suota tai heinäkasa, joita hyödyntämällä auton sai pysähtymään. Kaupunki sen sijaan on kova paikka, ja törmäyskohteet kalliita.

Mutta Pekan isä oli muistuttanut tarjouskilpailun voittajaa tarjouksen sitovuudesta, joten tässä sitä nyt mentiin. Pölläsen perheen maallinen omaisuus oli survottu auton lavalle ja siirtymä kohti uutta elämää saattoi alkaa. Auton kirkkaan oranssin hytin ovissa komeili musta teksti: Kaaharin Lähirahti. Lähipalveluthan ovat nyt muodissa.

Pölläsen perheessä oli kolme jäsentä: isä Erkki, äiti Pirkko ja Pekka. Kuorma-auton ajohytissä oli kolme paikkaa. Hyvä niin. Jako ei kuitenkaan mennyt tasan, koska demokratiaa jäljittelevän äänestyksen jälkeen tultiin siihen tulokseen, että yhden paikan ajohytistä kaappaa itseoikeutetusti auton omistaja ja kuski. Tämä oli välttämätöntä, koska kukaan muu ei olisi ollut pätevä tätä autoa ajamaan. Koska inhimillisyyden nimissä matkalaisia haluttiin ulkoistaa mahdollisimman vähän, sai Pekka perheen pienimpänä paikan lavalta. Pekka esitti tietenkin oman vastalauseensa vedoten matkustamisen turvattuuteen avolavalla. Paitsi että Pekan isä kertoi tässä kohtaa, että lavalla sitä armeija-aikanakin matkustettiin, ja sitä pidettiin huomattavasti kävelemistä mukavampana vaihtoehtona, hän myöskin panosti turvallisuuteen kaiken mahdollisen, eli satoi Pekan sidontaliinalla kiinni sohvaan. Lisäksi hän latasi Pekkaan henkistä vahvistusta päätellen, että jos johonkin törmätään, niin ajohytin törmää ensiksi ja lava tulee perässä vasta viiveellä. Samalla lailla kuin junassa: kun hakeudut ensimmäiseen vaunuun, olet aikaisemmin perillä kuin viimeisessä vaunussa nyhjäävät lajitoverit.

Sitten se irtosi!

Jalkalampun varjostin plopsahti irti klipsistään ja tempautui ajoviiman mukaan. Ei hyvänen aika! Pysähtykää hei! Keksikää jarrut tähän nyt heti, panikoitui Pekka. Samassa unohtuivat turvallisuusnäkökohdat, ja hän alkoi

Hengenvaara

Pöltsi muuttaa Humpulan kaupunkiin, ja tapaa siellä vastapäisessä talossa asuvan Pultin. He huomaavat, että ympäriltä alkaa mystisellä tavalla kadota yhtä sun toista tavaraa. Kuka kumma haluaa varastaa sellaisia tavaroita, joiden ei luulisi tavallisia varkaita kiinnostavan? Asia kaipaa pikaista selvittämistä. Tähän tarpeeseen reagoidaan välittömästi perustamalla etsiväkaverukset Pultti ja Pöltsi, jotka saman tien ottavat tapauksen tutkintaan.

Seuraa monenlaisia käänteitä, ja omituiset tapahtumat seuraavat toisiaan. Kumpikaan ei alussa voinut uskoa, millaisten tapahtumien keskipisteeseen etsiväkaverukset lopulta joutuvat. Onneksi avuksi saadaan Humpulan poliisivoimat, mainiot konstaapelit Hydson ja Mäkräinen. Tapahtumien kulkuun puuttuu omalla tavallaan myös alati valveilla oleva vartiointiliike Nokonen & Tirsä.

Etsiväkaverusten tutkimukset tarjoavat kaiken ikäisille lukijoille jännitystä, mutta myös huumoria ja tilannekomiikkaa. Ai niin, mutta mikä salaisuus piilee lukitun oven takana? Se sinulle selviää vain lukemalla!

ISBN 9789528035886

9 789528 035886

